

РЕШЕНИЕ

№ 19091

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1797** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.70, ал.1 вр. с чл.13, ал.1 т.1 и т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., народност кюрд, срещу Решение № УП-505/09.07.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ – МС –Б. К., с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Сочи се, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че административният орган е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като жалбоподателят не е бил редовно уведомен за постановения отказ, доколкото към релевантния момент е бил задържан, съответно е изтърпявал наказание лишаване от свобода. В тази връзка се поддържа, че съобщаването е следвало да бъде извършено чрез администрацията на мястото за лишаване от свобода, поради което срокът за обжалване не е започнал да тече. Навеждат се и доводи, че производството неправилно е проведено като ускорено, без да са били налице предпоставките за това. Твърди се още, че не е проведено лично интервю по надлежния ред и не е осигурен превод на разбираем за жалбоподателя език, тъй като същият владее кюрдски – сорани, а в административното производство преводът е бил осъществен на кюрдски – курманджи. Посочва се, че това е ограничило възможността му да изложи пълноценно причините, поради които търси закрила. Поддържа се още, че административният орган не е отчетел кюрдската народност и етническа принадлежност на жалбоподателя, както и актуалното положение в Иракски К.. Излагат се твърдения за системни нарушения на човешките права, репресии, произволни арести, ограничения спрямо кюрди, журналисти и активисти, както и за инциденти, свързани със сигурността в района на Сулеймания. Сочи се, че са налице основания както за предоставяне на

бежански статут, така и на хуманитарен статут. По тези съображения се иска отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят Х. А. Х. се явява лично и чрез адв. Д., поддържа жалбата и вече релевираните в доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на оспореното решение, както и за процесуална незаконосъобразност на акта.

Жалбоподателят конкретно в съдебното заседание заявява, че е разбрал въпросите на интервюто, но не е възприел в пълнота съдържанието им. Потвърждава и заявеното в интервюто, че е искал да отиде в Германия. Конкретно сега иска да се върне в област С., [населено място], където има роднини и счита положението за по-спокойно.

От процесуалния представител е представена и писмена защита, в която се поддържат вече наведените доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като се акцентира върху твърдяното нарушение при провеждане на интервюто. В тази връзка се прави позоваване на практически ръководства на ЕАСО/А. относно провеждането на лично интервю, както и на съдебна практика относно значението на разбираемия превод при изясняване на причините за търсената закрила. Изложени са и съображения относно неправилното провеждане на производството като ускорено и относно наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут с оглед актуалната обстановка в Иракски К..

Ответникът в съдебно заседание не се представлява, но изразява в писмен отговор на л. 20 становище за неоснователност на жалбата. Поддържа се, че оспореното Решение № УП-505/09.07.2025 г. е издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Посочва се, че след регистриране на молбата за международна закрила на 07.07.2025 г. с жалбоподателя е проведено интервю на 08.07.2025 г. в ТЦ – [населено място], с участието на преводач, като въз основа на събраните данни правилно е приложено ускорено производство. Ответникът поддържа, че изложените от жалбоподателя причини за напускане на И. са от икономически характер и не обосновават наличие на предпоставки за предоставяне на бежански или хуманитарен статут.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 03.02.2026 г., /входирана в Административен съд – Хасково, откъдето делото е препратено по подсъдност на Административен съд София-град на 27.02.2026 г./, е в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Относно срочността на жалбата - съдът споделя доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че съобщаването на оспореното решение не е редовно, тъй като към датата на т.нар. неприсъственото връчване -19.08.2025г. (л. 15 от дело № 127/2026г. по описа на АС-Хасково) лицето е било задържано от 09.07.2025г. до 20.08.2025г. в Сл.арест в [населено място], а от 21.08.2025г. до настоящия момент изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в ЗООТ К. към Затвора С.. Следователно към момента на постановяването на оспорения акт -09.07.2025г. лицето е било в ареста и ирелеватни са опитите за връчване на адреса му. Единствения начин на връчване на акта – е на посочените места, поради което като не е съобразена визираната процедура – е недопустимо да се приема, че лицето не се намира на адреса си, същият е неизвестен и да се приложи чл.76, ал.5 от ЗУБ. Трябва да се подчертае, че посочената разпоредба изисква съобщаване на акта с обратна разписка и възможност за явяване в 7-дневен срок от същата. След като лицето е било задържано нито е имало възможност да получи обратната разписка, нито да се яви за връчване на акта. Следователно - последицата на чл.76, ал.4 ЗУБ решението да се счита за връчено не може да настъпи.

ПО СЪЩЕСТВОТО СЪСТАВЪТ СЪОБРАЗИ СЛЕДНОТО:

Производството пред ответника е образувано по молба за закрила с вх. № 540/07.07.2025 г. на ТЦ – Пъстрогор до председателя на ДАБ – МС, подадена от Х. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., кюрд по народност, вероизповедание мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН], с лични данни, снети по реда на чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ въз основа на декларация.

Визирано е, че молбата за международна закрила е обоснована предимно с желанието на чуждия гражданин да достигне до Германия, където да работи. В административното производство той е посочил, че е напуснал И. поради липса на достатъчно средства, липса на работа и неудовлетворителни условия на живот. Изложил е, че е прекъснал образованието си след десети клас по финансови причини, а през последните две години е работил като общ работник срещу дневно възнаграждение от около осем долара. Посочил е още, че за нормален живот в държавата си по произход би се нуждаел от значително по-висок месечен доход, какъвто не е могъл да си осигури. Не е търсил работа извън населеното място, в което е живял, тъй като според заявеното от него заплащането било еднакво ниско и на други места. Отражено е още, че молителят е свързал част от опасенията си с напрежението и военните действия в близост до района, в който е живял. Същевременно е посочено, че е напуснал И. легално на 16.06.2025 г. с автобус за Турция, а впоследствие, на 21.06.2025 г., е преминал нелегално турско-българската граница заедно с група лица, като се е укривал в товарен автомобил. Заявил е също, че не е бил арестуван или осъждан, не е членувал в политическа партия или организация, не е получавал заплахи и спрямо него не е упражнявано физическо насилие.

Въз основа на изложеното органът е приел, че молбата за международна закрила е неоснователна. Посочено е, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец, доколкото от заявените от Х. А. Х. обстоятелства не се установява той да е бил принуден да напусне страната си по произход поради причини, относими към закрилата по ЗУБ. Прието е, че напускането на И. е било доброволно и е свързано основно с намерението му да достигне до Германия, където да работи. Отбелязано е, че молителят няма професия, но е заявил, че може да работи всичко. Тези данни са преценени от органа като сочещи на икономически мотиви за напускане на държавата по произход, а не на бежанска история по смисъла на закона.

Прието е също, че за Х. А. Х. липсват основания за предоставяне на закрила по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, доколкото не се установяват основателни опасения от преследване по признаците раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Органът е отчел, че молителят не обосновава лични опасения от преследване, като по административната преписка няма данни да е бил обект на физически или психически мерки по някоя от посочените в закона причини. Изрично е съобразено и заявеното от него, че не е политически ангажиран, не е арестуван или осъждан в родината си и не е имал неприятности с иракските власти, армия или полиция.

Посочено е още, че не са установени данни за преследване, осъществявано от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ. Органът е приел, че спрямо молителя не са предприемани действия от страна на държавни органи, партии или организации, контролиращи държавата или значителна част от нейната територия, нито от недържавни субекти, срещу които държавата не може или не желае да осигури закрила. В тази връзка е съобразена и приложената по преписката справка за И. с вх. № МД-02-225/25.04.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, изготвена въз основа на данни на Международната организация по миграция, като е прието, че съдържащата се в нея информация не сочи на обща обстановка в държавата по произход, която сама по себе си да препятства завръщането на молителя.

Обсъдено е и приложението на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. В тази насока административният орган е приел, че по административната преписка не се установяват действия, които по своето естество или повтораемост да достигат интензитета на преследване по смисъла на закона. Не са установени тежки нарушения на основни права на човека, нито съвкупност от неблагоприятни мерки, които да обосновават риск от преследване. Отчетено е още, че спрямо молителя не са били прилагани дискриминационни или други мерки, които да могат да бъдат квалифицирани като действия на преследване по чл. 8, ал. 2 – ал. 5 от ЗУБ. С оглед на това искането за предоставяне на статут на бежанец е счетено за неоснователно.

На следващо място случаят е разгледан и във връзка с предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Прието е, че Х. А. Х. не е изложил конкретни твърдения за реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Не са установени данни да е бил принуден да напусне държавата си по произход поради опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. В тази връзка е отчетено, че както начинът на напускане на И., така и заявените от него факти, не сочат на наличие на подобен риск.

Направена е преценка на актуалната обстановка в И. вх. № МД-02- 225 от 25.04.2025 г. (л.46 от дело №127/2026 г. по описа на АС-Хасково), изготвена от Дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС, като от тях е визирано, че не се установяват разширенията дадени в решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30.01.2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. От цитираната справка е видно в И. са налице данни за подобряване на достъпа до основни услуги и защита на населението, включително по отношение на разселени и завърнали се лица. Посочено е още, че от справката не се извежда наличие на международен или вътрешен въоръжен конфликт по смисъла, вложен в международното право и правото на Европейския съюз. Въз основа на тези данни е направен извод, че при евентуално завръщане в държавата си по произход молителят не би бил поставен в положение, което само по себе си да обосновава необходимост от международна закрила.

Отделно е визирано, че молителят е посочил семейно положение неженен, затова за него не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал.6 от ЗУБ. Прието е, че посочените от кандидата лични причини не могат да бъдат оценени като хуманитарни. С оглед изложеното е прието, че молбата за закрила е явно неоснователна, поради което е и отхвърлена.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО при проведено съдебно заседание от 28.04.2026 г., съдът е назначил преводач от кюрдски език, диалект „сорани“, чрез когото жалбоподателят е изслушан лично, относно причините за напускане на страната по произход, евентуални проблеми с властите, религията или етническата му принадлежност, както и относно положението на неговите близки в И.. Същият е потвърдил и казаното по време на интервюто дословно. Така макар да е заявил, че е разбрал частично въпросите – е споделил желанието си да замине за Германия. Посочил е още, че е учил до 10-ти клас, напуснал е училище поради липса на средства, а в И. е работил срещу възнаграждение от 8 долара на ден. Допълнил е, че не е бил арестуван и не е имал проблеми във връзка с религията си. Допълнително е посочил, че желае да се върне в

област С., [населено място], където има роднини, с които поддържа връзка, като според него положението там е по-спокойно и близките му нямат проблеми.

От страна на жалбоподателя са представени справка за И. /л. 75 и сл./, както и публикации и материали, касаещи обстановката в Иракски К.. Същите съдържат данни за множество атаки и експлозии с дроне на територията на Иракски К. /л. 81 и сл./, за инцидент с разбил се дрон в С., при който е пострадало дете и са нанесени щети на жилищни домове /л. 86 и сл./, както и за осъждане на нападения срещу домовете на лидери в К. от страна на президента на И. и иракския парламент. Представени са и материали, съдържащи данни за повече от 110 загинали лица в Иракски К. по съобщения на местните власти /л. 99 и сл./, както и периодичен доклад на GCHR от 18.03.2025 г. относно нарушенията на правата на човека в Иракски К.. В доклада са отразени данни за ограничения върху свободата на изразяване, свободата на мирни събрания и свободата на печата, както и случаи на задържане, нападения и натиск спрямо журналисти, граждански активисти и протестиращи, включително във връзка с протести на учители в Сулеймания и действия на силите за сигурност.

Наред с това са приложени и практически ръководства и инструменти на EASO/EUAA, относими към различни аспекти на производството по предоставяне на международна закрила, включително личното интервю, оценката на доказателствата и риска, както и стандартите за качество на процедурата. Посочените практически ръководства имат характер на общи насоки, предназначени да подпомагат националните органи при прилагането на общите стандарти в областта на международната закрила.

Отвeтникът е представил актуална справка за страната по произход — Република И., в т.ч. относно Иракски К. и района на [населено място], провинция Сулеймания /л. 68 и сл./, с вх. № МД-02-119/23.03.2026 г. От същата се установяват данни за актуалната обществено-политическа и икономическа обстановка в страната, както и за състоянието на сигурността в отделни региони. Посочено е, че Иракски К. се възприема като относително по-стабилен район спрямо други части на страната, като същевременно не е изолиран от инциденти, свързани със сигурността, включително прояви на насилие и престъпност. Отразени са и данни за наличие на напрежение в отделни погранични райони, както и за влияние на различни въоръжени формирования. По отношение на района на [населено място] е посочено, че същият се намира в близост до границата с И., като в отделни части на провинция Сулеймания са налице рискове, свързани с трансгранични действия и присъствие на въоръжени групи. Наред с това са отразени и данни относно социално-икономическото положение на населението, включително наличие на икономически затруднения, безработица и периодични граждански протести.

От жалбоподателя е представена справка-превод на проведеното интервю, която съдът не е приел като доказателство, тъй като представлява изявление на трето лице, което не е свидетел и не е нещо лице.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място – касае се за валиден индивидуален административен акт. Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, когато молбата за международна закрила е явно неоснователна, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 от ЗУБ, интервюиращият орган може да приложи ускорено производство и да постанови решение за отхвърлянето ѝ. В случая оспореното решение е постановено именно от интервюиращ орган при ДАБ, видно от заповед №ЦУ-РД-05-69 от 22.03.2023г. на л.49 Председателят на ДАБ е определил конкретно Б. А. К. да бъде интервюиращ орган. Следователно същата е

имала компетентността да разгледа молбата за закрила.

На следващо място съдът не споделя възраженията за наличието на процесуални нарушения. Възражението относно нередовно съобщаване на оспореното решение – касае срочността на жалбата /която беше обсъдена/, а не материална законосъобразност на акта. За същата се преценяват действия на органа до момента на издаването на акта. В тази връзка не се приема и възражението, че интервюто е проведено на език, който не е разбрало лицето. Видно от същото няма на място възражение, че въпросите не се разбират, точно обратното - на въпросите, които лицето е възприело са дадени конкретни отговори. Следва да се има предвид, че при зададените едни и същи въпроси в съдебно заседание - лицето дава идентични отговори и те касаят отново наличието на икономически причини за напускане на страната. С оглед това твърдението на страната, че не е разбрала въпросите - съдът определя като защитна теза. Показателно е и че довода за неразбран превод - се прави за първи път с жалбата, а не под протокола на интервюто, където няма възражения в този аспект. Дори да се приеме, че по време на интервюто е имало непълнота при комуникацията между жалбоподателя и преводача, същата не се установява да е довела до ограничаване правото му на защита или до невъзможност да изложи релевантните за молбата си обстоятелства. В съдебната фаза, при осигурен превод на посочения от него език, релевантните факти са били изяснени вкл. и са потвърдени -така, както са установени от ответника и без да бъдат въведени нови обстоятелства, които да променят извода относно причините за напускане на страната по произход или относно липсата на индивидуален риск при завръщане.

Неоснователно е и възражението, че производството неправилно е проведено като ускорено. Видно от данните по административната преписка и изложеното в писмения отговор, молбата за международна закрила е регистрирана на 07.07.2025 г., а на 08.07.2025 г. с жалбоподателя е проведено интервю в ТЦ – [населено място] с участието на преводач /л. 50 от дело № 127/2026 г. по описа на АС – Хасково/. След проведеното интервю органът в своето решение от 09.07.2025 г. е приел, че изложените причини за напускане на страната по произход са изцяло от икономически характер и че не се сочат факти, обосноваващи преследване по чл. 8 от ЗУБ или реална опасност от тежки посегателства по чл. 9 от ЗУБ. Следователно правилно е подходено за разглеждане на молбата в ускорено производство, а не по общия ред.

По същество предвид изяснената фактическа обстановка -СЪДЪТ споделя извода на ответника, че молбата е явно неоснователна. Видно от молбата, проведеното интервю и дадените пред съда обяснения, основните причини

за напускане на И. са икономически. Жалбоподателят е заявил, че е работил срещу ниско заплащане, че е напуснал училище поради липса на средства и че е желал да достигне до Германия, където да работи. Тези обстоятелства не попадат в обхвата на закрилата по чл. 8 от ЗУБ и сами по себе си не могат да обосноват основателно опасение от преследване по някой от изчерпателно посочените в закона признаци.

Правилен е и изводът, че твърденията на жалбоподателя не сочат на индивидуално насочено преследване. Не се установява същият да е бил арестуван, осъждан, задържан във връзка с религията си, заплашван, преследван или подлаган на физическо насилие. Не се установява и да е бил политически ангажиран или да е имал проблеми с иракските власти, армия или полиция. Съществено в тази връзка е и обстоятелството, че пред съда жалбоподателят изрично заяви, че желае да се върне в област С., [населено място], където има роднини, с които поддържа връзка, както и че положението там е по-спокойно и близките му нямат проблеми. Това изявление не подкрепя тезата за наличие на реална опасност за живота или личността му при евентуално връщане в страната по произход.

Следователно правилно е възприето, че изложените причини за напускане на страната са свързани с търсене на по-добри условия на живот и работа, а не с преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

Във връзка с изложеното обосновано е констатирано, че няма данни жалбоподателят да е бил принуден да напусне страната си поради реална опасност от смъртно наказание, екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне. Не се установяват и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, доколкото по отношение на жалбоподателя не се установява индивидуална опасност от тежки посегателства.

По отношение на представената пред съда нова актуална справка за страната по произход – Република И., в т.ч. Иракски К. и района на [населено място], провинция Сулеймания, следва да се има предвид, че същата съдържа данни както за усложнена политическа и икономическа обстановка, така и за продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни райони на страната. Видно е, че Иракски К. се възприема като относително по-стабилен район в сравнение с други части на И., като същевременно автономният регион не е изолиран от прояви на насилие, престъпност, отвличания, убийства, грабежи и други инциденти, свързани със сигурността. Следва да се има предвид и отразеното в справката относно актуалната политическа и икономическа обстановка в страната. Посочено е, че политическата ситуация в И. е напрегната поради ескалацията на конфликтите в Близкия изток и влиянието на външни

фактори, включително присъствието на подкрепяни от И. шиитски милиции. В икономически план е отбелязано, че икономиката остава структурно уязвима и силно зависима от петрола, като са налице висока безработица, слаб частен сектор, икономическа несигурност и социално напрежение, включително сред младите хора.

От друга страна, новата справка съдържа и конкретни данни относно Иракски К., като е посочено, че регионът е признат автономен федерален регион, в който доминиращо значение имат Д. партия на К. и П. съюз на К.. Отражено е, че регионът е изправен пред икономическа и свързана със сигурността криза, включително поради споровете с централното правителство в Б. относно бюджетните трансфери и износа на петрол през Турция. В сферата на сигурността са посочени данни за атаки с дроневи и ракети от страна на И. и свързани с него формирания, насочени основно срещу присъствието на американски сили и срещу бази на ирански кюрдски опозиционни групировки. По отношение на района на [населено място], провинция Сулеймания, е видно, че същият се намира в окръг П., в североизточната част на провинцията, в близост до границата с И., на територия, контролирана основно от Патриотичния съюз на К.. Именно поради местоположението си районът е посочен като по-чувствителен от гледна точка на сигурността, доколкото в планините около него действат ирански кюрдски въоръжени опозиционни групи. Отражено е, че поради изострянето на кризата между И. и тези фракции през 2025–2026 г. пограничните райони на С., включително околностите на К., са изложени на риск от трансграничен обстрел с дроневи и артилерия или от целенасочени покушения. В справката са посочени и данни за социално-икономическото положение на местното население, което търпи последиците от общата икономическа стагнация в региона. Отбелязано е, че гражданите организират мирни протести с искания за по-добри публични услуги, редовно изплащане на заплатите и подобряване на инфраструктурата, като районът продължава да носи белези на историческа маргинализация и липса на мащабни инвестиции.

Тези данни обаче не са достатъчни сами по себе си да обосноват предоставяне на международна закрила. Същите касаят общата политическа, икономическа и свързана със сигурността обстановка в Иракски К. и в отделни погранични райони, но не установяват индивидуален риск конкретно за жалбоподателя. Не се установява такава степен на ескалация на насилието в релевантния за него район, която да обоснове извод, че всяко цивилно лице, единствено поради присъствието си там, е изложено на реална опасност от тежки посегателства.

Въз основа на общата обстановка - следва да се отчетата и личните данни,

заявени от албоподателя пред съда, че обстановката в неговото родно място е спокойна по сведения на близките му. По тази причина и той желае да се върне в област С., [населено място]. Изрично подчертава, че близките му нямат проблеми. Макар представената справка да не съдържа самостоятелни данни за [населено място], съдът съобразява, че същата се намира в област С., за която са изложени данни относно актуалната обстановка. При това положение липсата на отделно посочване на конкретния град не води до извод, че релевантната обстановка в района не е обсъдена. Изложеното не подкрепя тезата за наличие на индивидуален риск при завръщане, нито обуславя извод, че актуалната обстановка в региона сама по себе си налага предоставяне на хуманитарен статут. Съдът съобразява и представения периодичен доклад на GCHR от 18.03.2025 г. относно нарушенията на правата на човека в Иракски К.. В същия са отразени данни за ограничения върху свободата на изразяване, свободата на мирни събрания и свободата на печата, както и за случаи на задържане, нападения и натиск спрямо журналисти, граждански активисти и протестиращи. Това обаче не е достатъчно да обоснове наличие на реална опасност за жалбоподателя, доколкото не се установява същият да е журналист, активист, участник в протести или лице с друг профил, който да го поставя в кръга на засегнатите от описаните действия.

Практическите ръководства и инструменти на EASO/EUAA, на които се позовава жалбоподателят, съдържат общи насоки относно стандартите за провеждане на производство по международна закрила, включително относно провеждането на лично интервю и оценката на доказателствата и риска. Съдът съобразява тези материали като общи стандарти, но същите не съдържат конкретни данни за личното положение на жалбоподателя, нито могат сами по себе си да обосноват извод за незаконосъобразност на оспореното решение при установените по делото факти.

Следователно правилно на база на изложеното ответникът е приел, че няма основания нито за закрила нито по чл.8, нито по чл.9 от ЗУБ и молбата е явно неоснователна, поради което е и отхвърлена.

По изложените причини - жалбата на лицето е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Х. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу Решение № УП-505/09.07.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ – МС, ТЦ – [населено място], с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.

Решението е окончателно на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: